

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د الله په لاره کې پر مرز پیره کول

(ژباړه)

له محمد بن منکدر څخه روایت دی، چې سلمان فارسي د شرحبیل بن سمط له څنگه په داسې حال کې تېرېده، چې هغه د مرز په سنگر کې پیره کوله او له خپلو ملگرو سره په سخت وضعیت کې و، سلمان هغه ته وویل: ای ابن سمط! ایا د رسول الله صلی الله علیه وسلم له حدیث څخه دې خبر کړم؟ شرحبیل وویل: هو، ووايه! سلمان وویل: له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه مې اورېدلي چې ویې فرمایل:

«رِبَاطُ يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ (وَرُبَّمَا قَالَ) خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ، وَمَنْ مَاتَ فِيهِ، وَقِيَ فِتْنَةَ الْقَبْرِ، وَنَمِيَ لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ» (رواه ترمذي)

ژباړه: د الله په لاره کې یوه ورځ پر مرز پیره کول د یوې میاشتې روژې له نیولو او د شپې لخوا یې له قیام کولو څخه غوره یا خیر دي، که په همدې حالت کې څوک وفات شي، د قبر له فتنو څخه به په امن وي او عملونه به یې د قیامت تر ورځې پورې زیاتېږي.

امام نووي وايي: د مرز د پیره کوونکي لپاره دا یو څرگند فضیلت دی، چې عمل یې تر مرگ وروسته هم دوام کوي او دا فضیلت یوازې د مرز تر پیره کوونکي پورې محدود دی چې بل انسان ته دغه ډول فضیلت نه دی ورکړل شوی. له صحیح مسلم پرته د حدیثو په نورو کتابونو کې داسې راغلي دي:

«كُلُّ مَيِّتٍ يُخْتَمُ عَلَيْهِ عَمَلُهُ إِلَّا الْمُرَابِطَ فَإِنَّهُ يُنْمَى لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ انْتَهَى»

ژباړه: هر انسان چې وفات شي، عمل یې پای ته رسېږي، پرته د مرز له پیره کوونکي څخه، چې د قیامت تر ورځې پورې یې عملونه زیاتېږي او په هغې ورځ به پای ته رسېږي.

د جهاد یوه برخه د مرز ساتل دي او د مرز ساتل یعنې د مسلمانانو د قوې کولو لپاره پر مرز پیره کول دي. هر هغه سیمه چې د دښمن له مرز سره پرته وي، دښمن د هغې سیمې له خلکو او د هغې سیمې خلک بیا له دښمن څخه وېرېږي. په بل عبارت مرز هغې سیمې ته ویل کېږي چې شا ته یې د اسلام مرز نه وي او پر مرز له پیرې څخه موخه پر مرز پاتې کېدل دي، چې مسلمانانو ته د عزت ورکولو او د کفارو له شر څخه یې د خوندي کولو لپاره کارول کېږي.

د دښمن د احتمالي برید د دفاع لپاره په هر ځای کې درېدل، پر مرز د پیرې په معنا دي او د رباط (مرز ساتل) کلمه له (رباط الخیل) څخه چې په قرآن کې راغلي، اخیستل شوې ده:

﴿أَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ

يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ [انفال: 60]

ژباړه: له هغو سره (د مبارزې لپاره) چې خومره کولای شئ مادي او معنوي ځواک او زین کړي آسونه چمتو کړئ، ترڅو په دې توگه د الله دښمن او خپل دښمن وډار کړئ او هغه نور دښمنان هم ووېروئ، چې تاسو یې نه پېژنئ، خو الله یې پېژني. هر هغه څه (جگړه ییز تجهیزات) چې د الله په لاره کې یې مصرف کړئ، د هغو بشپړه بدله به تاسو ته درکړل شي او هېڅ ډول ظلم به درسره ونشي.

پر مرز پیره کول ښایي کم او یا زیات وخت وي؛ په یوه سیمه کې که د مرز ساتلو په موخه هر خومره پاتې شئ، هغه که کم وخت وي او که زیات، پر مرز پیره گنل کېږي. له همدې امله رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: (رباط یوم) یعنې یوه ورځ پر مرز پیره کول او په بل روایت کې (یوم و لیله) یعنې یوه شپه و ورځ.

خپله خبره د رسول الله صلی الله علیه وسلم په دغه قول سره پای ته رسوو، چې فرمایي:

«حرس لیلۃ فی سبیل الله أفضل من ألف لیلۃ قیام لیلها وصیام نهارها»

ژباړه: د الله په لاره کې یوه شپه پیره کول، د زرو شپو له قیام او روژو څخه غوره دي.

ژباړن: صهیب منصور